

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Gisleni Monachi, Instituti S. Basilij: Ex ea quæ est apud V. P. Laur.
Sur. Floruit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

rum formidine fugā quærere viderentur, prius
huiusmodi, coram Imperatore, fidei suæ cōfes-
sionem fecrē. Audi Imperator pessimē. Nos
omnipotēti Deo & Domino nostro Iesu Chri-
sto seruientes, cuius tu vultu indignus es, dēos
tuos non colimus. Illi enim, qui cæli terræque
conditor est, quiq[ue] nos suo sanguine à mortis
sempiternæ liberauit imperio, omnis honor
debetur & adoratio. Audiens hæc Maximia-
nus, ira stimulante, præcepit latam antē sentē-
tiam velociū impleri. Statim ergo quidam in reliqui Ro-
eius præsentia detruncati sunt. Reliqui fugā mam fugiūta
elapsi, cum omni festinatione per diuersa iti-
nera Romam perrexerūt. Et Dominus quidē
via Claudiā à persecutoribus compræhensus, S. Domini
quintodecimo à Iulia Crisopoli milliario, cir-
ca fluum Sisterionem capite plexus est. Qui ex caput suū
statim virtute diuina truncū è terra caput sub per fluum
levans, palmisq[ue] per medium Sisteriorem de- portat.
portans, atque ad iactum lapidis vlt̄rā progre-
diens, ibidem depositus. Quo in loco sacra eius
ossa recondita, multis, quacunq[ue] ægritudine Operatur mi-
detentis, curationem contulerunt. racula post
obitum.

VITA S. GISENI MONACHI, IN- Vide C. Bas-
stituti S. Basiliū: Ex ea que est apud V. P. Laur. ron Notat.
Sur. Floruit temporibus Dagoberti Regis, circa ad Martyr-
annum Domini 640. Roman.

EGREGIUS Christi confessor Gistenus,
Christianis Græcis ortus parētibus, puer 9. Octob.
Athenas literis imbuēdus est missus: ubi Patria eis.
liberalium artium disciplinis perfectè institu-
tus, nè malitia mutaret intellectum, è peri-
culo-

losissimis seculi fluctibus ad tutissimum religionis portum latus confugit. Atque aliquamdiu illic sancti Basilius instituto viuens, optimaque ita studiis humiliiterque consectabatur, ut fratribus virtutum egregia de se exempla praebet. Interēa, Deo vitæ eius cursum moderante; quod posset aliorum infirmis curadis animis idoneus adhiberi modicus, per omnes ordinum gradus, postremò sacerdotio iniciatus est. Quo munere dotatus, cœpit tanquam sequester quidam inter Deum & homines constitutus, maiore multò animi vigilancia sibi intendere, ut per omnia diuinæ maiestatis oculis placere posset.

Quadam autem nocte, precibus & diuinæ contemplationi solito feruentius insistēs, Angelica visione monitus est, ut posthabito natali solo, Romam, Apostolicis triūphis celebrē, inuiseret; illic certius cognitus quo ministerio gratum Deo obsequiū præstare posset. Nec mora; vir diuinus honesto stipatus comitau, Romam abiit: vbi cùm beatissimorum Apostolorum limina venerandus lustraret, eaque lago piarum lachrymarū imbre infunderet, cœlestis aula ianitor ei apparuit, aitque ad eum: Est pagus qui ab amne præterfluente Hainau appellatur. Ibi tua habitationi noueris diuinitius destinatum locum illū, quem incola Viridungum vocant, ab vrsa cum catulis illic deprehensa. Tu illic, meo & fratris mei Pauli nomini, condito oratorio, multas Deo lucraberis animas: vitæque munere sanctè perfunctus æternū cum Angelis in cælis latareris. Hac visione exhilaratus vir sanctus, ex omni comitū turba,

*Tradit se
instituto D.
Basilij.*

*Initiatur
sacris.*

*Monetur ab
Angelo ut
Romam per
gas.*

*S. Petrus ei
apparet.*

turba, duos sibi tantum retinens Lambertum & Bellirium, nudus nudum secururus Saluatorē, ad locum sibi ab Apostolo indicatū properauit. In eo itinere perlustrans sacra monasteria, vrbes & castella, multa de beatissimi A. S. Amandi mandi confessoris fama celeberrima audiuit: *vita extat 6.* cuius sanctitatis odore illectus, ad eum abiit, *Februarij.* itineris sui causas exposuit: eiusq; benedictio *Inuicit S. A-* ne munitus ad motem, quem Castrī locum vo- *mandum.*
cant, profectus est. Cumque putaret eum esse locum à Domino sibi promissum, cœpit extirpare arbusta, vt templum illic cōstrueret Deo seruituris idoneum.

Per id tempus Brabantia Dagoberto Regi iucudas valde exhibebat venationes. Accidit autem vt canes eius venatici immanem quandoque insectantes vrsam, eam in angustias cōpellet: quæ mortis periculo circumuēta ad beatum eremicolam Gislenum configuit, & sub *Vrsa à canis* eius tunica, quam ex arboris ramo propter labrum dilaniāborem suspenderat, sese reposuit, ibidemq; nida sub eius hil canum latratu exterrita, securè quieuit. Ea *pallio morte* re commoti venatores, ministri Regis, contu- *euadis.*
meliosè impieque virum Dei, & ministros eius proscindunt, aiuntque magicis imbutos artibus, dignos qui Regis iudicio poenas luant. Accessit tandem etiam ipse Rex Dagobertus, nō nulla indignatione cōmotus, sed mox vt Gislenum Dei sacerdotem esse, eoque religionis ergo cōmigrasse cognouit, relicta fera, & à tanto sacerdote accepta benedictione cū suis recessit. Viro autem beato in suum opus incumbente, vrsa, arrepta sporta, in qua sacrę vestes complicatae erant, pedentim abscessit. Cernens id

L 3 Gisle-

Gislenus, indignabundus quasi, arrepto scipione, feram insequitur, ac duce aquila, quæ se diuinitus offerebat, (nam viæ ignarus, quod tenuit) *Vridungus* dumosum mireque *vnde dictus*, condésum peruenit locum, qui, ab eo, quod vracum quidam sa suos ibi nutrire solebat catulos, Vridungus vocabatur. Eo loco dumetoque diligenter lustratis, vir sanctus inter catulorum complexus reperit vestimentum nihil planè læsum aut contaminatum. Vnde non tam de vestimento, quam de loco diuinitus antè designato iamq; inuenito, vehemēter gauisus, antè omnia Christo superisque, ut par erat, gratias egit; deinde fera in Christi nomine abire iussa, locum à verbibus repurgavit: templumque Apostolis *Cella Apolo-* Petro & Paulo edificauit: q; cum esset à sanctis *lorū à Gisle-* simis Pōtificib. Amando & Autberto, more ecno *exiuitur* clesiastico celeberrimè dedicatū, Cellam appellari voluit. In ea verò Cellā, eximius humanae laudis contemptor, se abdidit solique Deo cognitus, fame ac frigore corpus suum assidue castigauit: ut spiritui obediens, cœlestium rerum influxus facilius perciperet.

* *Magdelga-* Per id tempus * Malgarius, Comes Hannoniæ *rius, & apud* illustris, diuino spiritu ad mundi huius contemnere, *Ioan. Molan.* ptum incitatus, cunctis voluptatibus fluxisque *Vincenitum.* honoribus nunciū remisit, & Autberti Episcopi manibus tonsus, in Alto monte monastico induitus habitu, spiritalis militiè bellum suscepit. Eius verò uxore castè in habitu seculari degente, & filio prædia strenue gubernante, B. Gislenus à Domino est admonitus, ut eā inuiseret monitaq; salutis ac mundi contemptum diligenter inculcaret. Fecit Gislenus alacri-

ter ut erat iussus, stridentiꝝ animaꝝ, æternæ vitæ pocula abunde obtulit; quibus VVAldetrudis (sic enim vocabatur) sobrie inebriata, totam se ad virtutis & honorū operum studia accōmodauit. Atque ut totam se à mundi laqueis exueret, cōsilio viri Dei Caſtri locum petijt: in quo exstructa cellula, siue monasteriolo cum religiosis eiusdē instituti fēminis, castum in primis & humilem Deo famulatum exhibuit: ac Cameracum profecta à Sācto Autberto Episcopo sacrum velamen, quod est innocētis vitæ symbolum, suscepit. [Porrè memorata Cellula hodie est in primaria Hannoniæ vrbe; Montibus nimirum; Ecclesia S. VVAldetrudis; conuersa in Canonicorum nobilium Collegiū: cuius perpetuus Abbas est Comes Hannoniæ.]

Pergebat interim beatus Gislenus diuini verbi iactare semina: cunctosq; quos poterat, ab huius mundi amore abducebat, & Christo coniungebat. Et opportunè sanè ad beatam VVAldetrudem accelsit, saluberrimè eam admonens, ut sororem suā Aldegundem Deo lucrari conaretur, filiasq; suas Aldetrudem & Madelbertam Agno immaculato consecraret. Non surda profectò aure accepit VVAldetrudis, quin statim hortatur Aldegundem: quæ cū sororis tum sancti Patris Gisleni monitis virtutibusque incitata, in Malbodiense cœnobiū, quod ipsa ex hereditarijs suis bonis condiderat, Christo perpetuo virginitatis voto seruitura, concessit. [Et quidem hodie Malbodium est oppidum Hannoniæ; & in eo celebre Canonicū nobilium, siue Dominarum Collegium: quarum Dominio ipsum oppidum subiicitur.

*Eximius q.
nimarū Ze-
lus in S. Gis-
leno.*

*Conuersio S.
Aldegundis
Virginis.*

L 41 Tan-

Tandem verò cum iam bono odore virtutū beatissimi Gisleni, tota esset repleta Ecclesia, sentiens vir Dei obitus sui tempus adesse, cunctis Ecclesiae sacramentis ritè munitus, ita è vita excollit ut maximum sui desideriū cum multis lachrymis coiunctum relinqueret. Corpus eius in beatorum Pauli & Petri Apostolorum Ecclesia, quam ipse exstruxerat, humatum est: vbi sacris eius meritis morbidi omnes sanitatem recipiunt.

*Obitus S. vi-
ri, miraculis
postmodum
celebris.*

Vide C. Ba.
ron. Annal.
Tom. 2. anno
Christi 297.
Marcel. Pa-
pae & Diocle.
& Maxim.

Imp 14.
10. Octob.

*Amandus
AElianuſ et
Carausius se-
ditiosi in or-
dinem redi-
guntur.*

MARTYRIVM SS. GEREONIS ET
sociorum eius: itemque Victoris, Casij, &
Florentij multorumq[ue] aliorum: Ex eo quod
Helinandus celebris istorum temporum au-
tor conscripsit.

MAXIMIANVS Augustus, coadunato exercitu, permixto tamen fidelium & infidelium cœtu, festinus Alpium iuga transgrediens, Gallia appropinquabat; solo que aduentu suo, Amando & AEliano ducibus tumultus perterritis, seditionis illius tempestatem facilè sine sui exercitus damno sedebat. Comperto verò q[ui] Carausius quidā nobilis insidias contra Romani regni fines moliretur (qui tamen Procurator constitutus erat prouincie, quæ est iuxta Oceanum, vbi Franci iam secundò à suis sedibus expulsi, iuxta Gallorum & Saxonum confinia confederunt) misit illuc per Rheni fluminis alueum, partem sui exercitus, cuius militari virtute nefarius cassaretur inceptus. In quo itinere præcipuos belli Domini duces, Gereonem, Victorem, Cassium &

Flo-